

Işığa Doğru

– f... · 27 Temmuz 2015

Mehtap ve Sema yıllar sonra aynı mahallede karşılaşmışlardı. İlkokulda aynı sınıfta okumalarına rağmen hiçbir zaman bugün olduğu kadar yakın olmamışlardı. Bu yakınlaşmalarının sebebi oturdukları mahallede evlerinin yakın olması ve her ikisinin de evliliklerinde fiziksel şiddet görmesiydi.

Sema henüz on dört yaşına girdiği yıl yaşı büyültülerek görücü usulüyle evlendirilmişti. Babasından çok korktuğu için o ne diyorsa yapmış, çocuk yaşta hayalleriyle birlikte çeyiz sandığına gömülmüştü. Eşinin ailesiyle oturduğu o yıllarda ondan ev ve yemek işlerini yapması istenirdi. O ise sokakta oynamak...

Kendinden yaşça büyük olan eşi Nevşehirli idi. Sık sık eve alkollü gelir ve onu döverdi. Hatta bir keresinde onu dövdükten sonra da bıçakladı, fakat o polise gidemedi. Aile büyükleri onu hastaneye götürmeyip, polisin eşini ceza evine atacağını söyleyerek onu korkuttular. Sonuçta yarasını kendisi iyileştirdi. Hâlâ koluna her baktığında o günü hatırlar ve kendini kötü hisseder.

Mehtap'ın durumu Sema'dan biraz farklıydı. On sekiz yaşında ailesi vermediği için sevdiği gence kaçmış ve o sadece sevgiyi görmek isterken, duyguları ayaklar altına alınmış, yediği her tokatta sessizliğe savrularak, susturulmuştu.

Bugün iki arkadaş on beş gün önce aldıkları ortak kararı yerine getireceklerdi. Mehtap iki çocuğu ile birlikte sabahın ilk saatlerinde Sema'nın evine gelmiş. İçeriye girdiğinde arkadaşının yüzünde gördüğü o karanlıktan şüphelenmişti. Birlikte kadın sığınma evine gidecekleri bugün arkadaşı aldıkları karardan dönmüştü. Halbuki arkadaşı başını bir çevirebilseydi, kendini bekleyen aydınlığı görecekti, zincirlendiği esaret dolu hayatından, kendi gerçekliğinin olduğu hayata adımını atabilecekti. Onu ikna etme çabalarının boşuna olduğunu anladığı o an, kapıya doğru tek bir sözcük söylemeden ilerledi.

Sema'nın evinden çıktığında sabah güneşi gözlerini alıyordu. Bir an başı döndü. Çocuklarının elini sımsıkı tuttu. Yaşadığı fırtınalarla dolu hayatını geride bırakarak onu onurlu bir yaşama götüreceğine inandığı ilk adımı attı. Artık fırtınaların değişimin bir habercisi olduğunu çok iyi biliyordu.

feride serin

fotoğraf alıntı